

अन्नपूर्णा ह्रीं वाटां रक्षतु मम । ऐं ह्रीं ऐं
बीजत्रयं सदा पातु पृष्ठदेशं मम । ॐ महा-
देवः पातु सर्वाङ्गं मे ॐ नारायणः पातु
सर्वाङ्गं सदा मम ।

ॐ ॐ कृष्णः पातु सदा गोत्रं रक्षिणीनाथः ।
रक्षिणी सत्यभामा च सेया जाम्बवती तथा ॥
कृष्णा मित्रवन्दा च भद्रा नयजिता तथा ।
एताः सर्वा युवतयः शोभनास्थाः सुलोचनाः ॥
रक्षेयुर्मां सन्तु दिक्षु सततं शुभदर्शनाः ।
ॐ नारायणश्च गोविन्दः शिरः पद्मद्वयेक्षणः ॥
सर्वाङ्गं मे सदा रक्षेत् केशवः केशिष्ठा हरिः ।
इतीदं कवचं भद्रं त्रैलोक्यमङ्गलं शुभम् ॥
पद्मिण्याः परमेशानि उपविद्यासु सङ्गतम् ।
यः पठेत् पाठयेद्वापि सततं भक्तितत्परः ॥
गिराहारी जलत्यागी अयुतं वल्गरे सदा ।
तदेव परमेशानि पद्मिनी वशतामियात् ॥
एतत्तं कथितं देवि कवचं भुवि दुर्लभम् ।
मलमलजलं त्वया पठेत् संवत्सरं यदि ॥
पद्मिनी वशमायाति तदेव नगनन्दिनि ।
अनेनैव विधानेन यः पठेत् कवचं परम् ॥
विष्णुलोकमवाप्नोति नान्यथा वचनं मम ।
संगोष्ठ्य पूजयेद्विद्यां महाविद्यां वरानने ॥
प्रकटाक्षमिदं देवि कवचं प्रपठेत् सदा ।
महाविद्यां विना भद्रं यः पठेत् कवचं प्रिये ।
तदेव सहसा भद्रं कुम्भीपाकं व्रजेत् प्रिये ॥
इति वासुदेवरहस्ये राधातन्त्रे एकत्रिंशत्
पटलः ॥) अथ राधास्तोत्रम् ।
“स्तोत्रं च रामवेदीक्षितं प्रपठेत् भक्तिपूर्वकम् ।
राधा राधेश्वरी रम्या परमा च परात्मनः ॥
राधोद्भावा कृष्णकान्ता कृष्णवक्त्रः स्खलस्थिता ।
कृष्णप्राणाधिदेवी च महाविष्णुप्रसरपि ॥
सर्वथा विष्णुमाया च सत्तासत्ता सनातनी ।
ब्रह्मरूपं परमा निर्लिप्ता निर्गुणा परा ॥
ब्रह्मावनेशा विजया यमुनातटवासिनी ।
गोलोकवासिनी गोपी गोपीशा गोपमातृका ।
सानन्दा परमानन्दा नन्दनन्दनकामिनी ।
वृषभानुसुता शान्ता कान्ता पूर्वतमस्य च ॥
कान्ता कलावतीकान्ता तीर्थपूता सतीनिभा ।
सप्रतिशब्द नामानि वेदोक्तानि शुभानि च ॥
सारभूतानि पुण्यानि सर्वनामसु नारदः ।
यः पठेत् संयतः शुद्धो विष्णुभक्तो जितेन्द्रियः ॥
इह वै निखलां लब्ध्वा लब्ध्वा याति हरेः पदम् ॥
हरिभक्तिं हरेर्दास्यं लभते नात्र संशयः ॥
भक्तो लब्धपतेनैव स्तोत्रसिद्धिर्भवेत् ध्रुवम् ।
स्तोत्रस्मरणमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥
पदे पदेऽश्वमेधस्य लभते निश्चितं फलम् ।
कोटिजन्माज्जितात् पापात् ब्रह्महत्याश्रतादपि ।
स्तोत्रस्मरणमात्रेण मुच्यते नात्र संशयः ॥
मृगयता काकवत्या महाबन्धा प्रसूयते ।
एतन्नि वधमेकं या शुद्धा जिग्घासभोजनी ॥
एतन्नि मासमेकं यः सर्वाभीष्टं लभेन्नरः ।
तामवेदे कुमारं तमिवाह कमलोद्भवः ॥

इति नारदपञ्चरात्रे ज्ञानान्तवारे द्वितीय-
रात्रौ शिवनारदसंवादे भक्तिज्ञानकथने
श्रीराधिकास्तोत्रं समाप्तम् ॥

राधाकान्तः, पुं, (राधायाः कान्तः ।) श्रीकृष्णः ।
यथा,—

“गोलोके द्विमुजः कृष्णो राधाकान्तः सनातनः ।
गोपाङ्गनादिभिर्वक्तो द्विमुजैर्गोपपार्श्वदेः ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मसूक्ते १७ अध्यायः ॥
राधातनयः, पुं, (राधायाः स्तुतपत्न्यास्तनयः ।
तया पालितत्वात् तथात्वम् ।) कर्णः । इति

हेमचन्द्रे कर्णपर्याये राधास्तुतशब्ददर्शनात् ॥
राधामेदी, [नृ] पुं, (राधां धन्विचित्रमेदं भिन-
त्तीति । भिद् + णिनिः ।) अर्जुनः । इति भूरि-
प्रयोगः ॥

राधावेधौ, [नृ] पुं, (राधां धन्विचित्रविशेषं
विधायतीति । विध + णिनिः ।) अर्जुनः । यथा,
“राधावेधौ किरौद्यैर्द्विजिष्णुः श्वेतद्वयो नरः ।
दृष्टमनो गुडकेशः सुभद्रेशः कपिध्वजः ।
वैभक्तुः कर्णजित्तस्य गाक्षीवं गाक्षिवं धनुः ॥”

इति हेमचन्द्रः । ३ । ३७३ ॥
राधास्तुतः, पुं, (राधायाः स्तुतपत्न्याः स्तुतः ।)
कर्णः । यथा,—

“वेदिजा याज्ञसेनी च कर्णश्चन्याधिपोद्गुराट् ।
राधास्तुतोक्ततनयः कालपृष्ठसु तद्वसुः ॥”

इति हेमचन्द्रः । ३ । ३७५ ॥
(यथा, महाभारते । ८ । ८६ । ३ ।

“पश्य चैनं समायुक्तं रथं कर्णस्य पाण्डव ।
श्वेतवाजिसमायुक्तं युक्तं राधास्तुतेन च ॥”)

राधेयः, पुं, (राधाया अपत्यमिति । राधा +
“स्त्रीभ्यो ङ्क् ।” ४ । १ । १२० । इति ङ्क् ।)
कर्णः । इति त्रिकाण्डशेषः । (यथा, महा-
भारते । १ । १३४ । ११ ।

“स्तुतपुत्रस्तु राधेयो गुरुं ज्ञेयमियात्तदा ॥”)
रायः, जि, (रयते इति । रप् + “आसुयुवपि-
रपीति ।” ३ । १ । १२६ । इति यत् ।) कथ-
नीयः । रपधातोः कर्मेणि घ्यङ्प्रत्ययेन
निष्पन्नः ॥

रामः, स्त्री, (रम्यतेऽनेनेति । रम् + णच् ।) वास्तु-
कम् । कुष्ठम् । इति मेदिनी । मे, २६ ॥ तमाल-
पत्रम् । इति राजनिर्घण्टः । (नैशं तमः ।
यथा, ऋग्वेदे । १० । ३ । ३ ।

“सुप्रकृतेर्द्विभिरयिर्वितिष्ठन्
रुद्रद्विर्वर्णैरभिराममस्यात् ॥”

“रामं कृष्णवर्णं शार्ङ्गं तमः अभ्यस्यात्मायं
होमकाले अभिभूय तिष्ठति ।” इति तद्वाक्ये
सायणः ॥)

रामः, जि, (रमते इति । रम् + णच् । रम्यतेऽनेनेति ।
रम् + णच् वा ।) मनोज्ञः । (यथा, दृष्ट-
संहितायाम् । १६ । ५ ।

“गावः प्रभूतपयसो नयनाभिरामा
रामा रतेरविरतं रमयन्ति रामान् ॥”)
सितः । अक्षितः । इति मेदिनी । मे, २७ ॥

रामः, पुं, (रमते इति । रम क्रीडायाम् +
“ञ्वलितकसन्तोभ्यो णः ।” ३ । १ । १४० ।

इति णः ।) परशुरामः । स तु विष्णोरंशः
जमदग्निमुनेः पुत्रत्वेन ज्ञेतायुगादाववतीर्णः
एकविंशतिवारान् पृथिवीं निःक्षत्तियामक-
रोत् । (असौ एव समन्तपञ्चके पञ्च क्षत्तिय-
शोणितद्वदान् विधाय पितृन् सन्तर्पयामास ।
यदुक्तं महाभारते । १ । २ । २—११ ।

सौतिरवाच ।
“शृणुष्वं मम भो विप्रा ब्रुवतश्च कथाः शुभाः ।
समन्तपञ्चकाख्यश्च श्रोतुमर्ह्य सत्तमाः ॥
ज्ञेताह्यपरयोः सन्धौ रामः शृङ्खलधरः ।
असङ्गतं पार्थिवं क्षत्तं जघानामर्षचोदितः ॥
स सर्वं क्षत्तमुत्थाप्य स्ववीर्येणानलदुतिः ।
समन्तपञ्चके पञ्च चकार रौघिरान् दृढान् ॥
स तेषु रुधिराम्नःसु हृदेषु क्रोधवर्धितः ।
पितृन् सन्तर्पयामास रुधिरैरेत नः श्रुतम् ॥
अथर्षोकादयोऽभ्येत्य पितरो राममब्रुवन् ।
राम राम महाभाग प्रीताः स्मत्स्व भागव ॥
अनया पितृभक्त्या च विक्रमेण तव प्रभो ।
वरं वृणोष्व भद्रन्ते यमिच्छन्ति महादुते ॥

राम उवाच ।
यदि मे पितरः प्रीता यदुशुयाह्यता मयि ।
यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्तमुत्थादितं मया ॥
अतश्च पापान्मुच्येऽहमेव मे प्रार्थितो वरः ।
हृदाश्च तीर्थभूता मे भवेयुर्भुवि विश्रुताः ॥
एवं भविष्यतीत्येवं पितरस्तमधाब्रुवन् ।
तं जमस्तेति निषिद्धिमुक्तः स विरराम ह ॥
तेषां समीपे यो देशो हृदानीं रुधिराम्नसाम् ।
समन्तपञ्चकमिति पुण्यं तत् परिकीर्तितम् ॥”

अस्यान्यद्विवरणं परशुरामशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ *)
राघवः । श्रीरामचन्द्रः स च पूर्वजन्मस्वरूपः
अयोध्याधिपतिदशरथराजतनयत्वेन ज्ञेतायुग-
शेषे रावणाद्विधार्थमवतीर्णः । बलदेवः । स
तु अनन्तदेवो विष्णोरंशः यदुर्वशीयवसुदेव-
पुत्रत्वेन दापरयुगान्ते कसादिवधार्थमवतीर्णः ।
(यथा, भागवते । १ । ११ । १७ ।

“निशम्य प्रेष्टमायान्तं वासुदेवो महामनाः ।
अक्रूरश्चोयसेनश्च रामश्चाहुतविक्रमः ॥”)
त्रयो रामा यथा,—

“अघोरश्चाथ बाणश्च महाकालौ प्रकीर्तितौ ।
भागवो राघवो गोपस्त्वयो रामाः प्रकीर्तिताः ॥”

इति वल्किपुराणम् ॥ * ॥
वरुणः । चोटकः । पशुभेदः । इति मेदिनी ।
मे, २६ ॥ (रम् + भावे घञ् । रतिः । यथा,
भागवते । ७ । ६ । १४ ।

“सर्वत्र तापत्रयदुःखितात्मा
निर्विद्वते न खकुटुखरामः ॥”

“खकुटुम्बे रामो रतियैस्व ।” इति तत्र
श्रीधररामौ ॥) रामशब्दस्य व्युत्पत्तिर्यथा,—

“राशब्दो विश्ववचनो मन्त्रापीश्वरवाचकः ।
विश्वानामीश्वरो यो हि तेन रामः प्रकीर्तितः ॥